1035

1868. Ἐγκύκλιος πΚ. Γρηγορίου Ϛʹ, τῆς 12 Ἰουλίου, ἐν *70*, Αʹ, σ. 399–401 καὶ ἐν *300*, σ. 364–367.

*«... **ἐντελλόμενοι** ... ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς, ἐν ἑκάστῃ συγκροτήσει μνηστείας, ἥτις ὀφείλει νὰ γίνεται ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου καὶ δύο τῶν προκριτωτέρων τῆς ἐνορίας, ἐχόντων βεβαίως τῶν μνηστευομένων τὴν νόμιμον ἡλικίαν, προσδιορίζεται προθεσμία ἓξ μηνῶν, ἢ τὸ πολὺ ἑνὸς ἔτους μέχρι τῶν γάμων, οἵτινες δέον ἵνα ἐκτελῶνται ἐξ ἅπαντος ἐν τῇ λήξει τῆς προθεσμίας ταύτης καὶ οὐχὶ περαιτέρω, τὰ δὲ λόγῳ ἀρραβῶνος διδόμενα ἀμοιβαίως ψιλὰ σύμφωνα, θέλουσι συνίστασθαι εἰς δακτυλίδια ἐξ ἑκατέρας τῶν μερῶν, ἀξίας ἀναλόγου τῆς καταστάσεως τῶν μνηστευομένων, καὶ αὐτὰ μόνα λογίζονται ὁ καθ' αὐτὸ ἀρραβών, ὅστις, ἐν περιπτώσει διαλύσεως τυχὸν τῆς μνηστείας, ἔχει ἐπιστρέφεσθαι διπλάσιος παρὰ τοῦ μετανοοῦντος μέρους, λείψωσι δὲ ὅλως διόλου καὶ αἱ κατὰ τὸ διάστημα τῆς μνηστείας κακῶς ἐθιζόμεναι δωρεαί, τόσον παρὰ τοῦ μνηστῆρος, ὅσον καὶ παρὰ τῆς μνηστῆς, καθότι αἱ φιλοδωρίαι οὐδαμῶς λογίζονται ὡς ἀρραβών, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἐκ φιλοτιμίας ματαίας καὶ κατὰ τὸ δοκοῦν γινόμενα ἔξοδα καὶ φαγοπότια εἰς οὐδὲν μετροῦνται, οὔτε ἀπαιτοῦνται παντελῶς, μὴ γενομένου τοῦ γάμου. Ἐν τούτοις δέ, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἀρραβώνων δέον ἵνα συντάττωνται καὶ τὰ ἀμοιβαῖα προικοσύμφωνα ... Πρὸ πάντων δὲ οἱ μνηστῆρες μηδόλως ἔχωσιν ἐλευθέραν τὴν εἴσοδον καὶ ἔξοδον, μηδὲ συναναστρέφωνται καὶ συνδιασκεδάζωσι μετὰ τῶν μνηστῶν αὐτῶν, ἐκτὸς ἐπισήμων καὶ ὡρισμένων ἐπισκέψεων ...».*

1036

1868. Κυβερνητικὴ διαταγή, ἀπὸ 8 Ὀκτωβρίου, δι' ἧς διετάχθησαν οἱ καδῆδες νὰ παύσουν ἀναμιγνυόμενοι εἰς ὑποθέσεις θρησκευτικὰς τῶν χριστιανῶν, οἷαι αἱ περὶ διαθηκῶν καὶ προικοσυμφώνων. Μνημ. ἐν *177*, σ. 380.

1037

1868. Ἐγκύκλιος πΚ. Γρηγορίου Ϛʹ, περὶ τῶν περὶ τὸν γάμον ἀταξιῶν, ἐν *70*, Αʹ, σ. 404–406.

*«... **θεσπίζομεν** ... ἵνα ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ὑπάρχωσι κεκωλυμένα καὶ παντάπασιν ἀσυγχώρητα τὰ ἐκ πορνείας συνοικέσια ... Καλῶς δὲ γινωσκέτω ἑκάστη, ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης ἀπάτης καὶ παραπείσεως, οὐδὲν ὠφεληθήσεται, ἀλλὰ τὸ κοινὸν ὄνειδος καὶ τὴν ἀτιμίαν καὶ τὴν ἀνωφελῆ θερίσει μεταμέλειαν. Ἡ γὰρ Ἐκκλησία οὐδεμίαν ἀγωγὴν καὶ αἴτησιν κατηναγκασμένης στεφανώσεως παραδέξεται τοῦ λοιποῦ τῶν οὕτω παρεκτρεπομένων νεανίδων. Ἀλλ' ὁ μὲν ἀκόλαστος ἀνήρ, ὁ τολμήσων τοιοῦτον ἀπάτης ἀνοσιούργημα, ἀφοῦ ἐλεγχθῇ, παιδευθήσεται δι' αὐστηρᾶς σωματικῆς ποινῆς, ἐπὶ ἓν ὅλως ἔτος περιωρισμένος καὶ καταναγκαστικῶς ἐργαζόμενος. Ἡ δὲ ἀπατηθεῖσα νεᾶνις ἐγκαταλειφθήσεται μετὰ τοῦ κοινοῦ ὀνείδους τῶν οἰκείων καὶ συγγενῶν ...».*

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ